

ANNE K. JOY

La început a fost liniștea dinaintea furtunii...

Cecile Peterson află într-un mod dulce-amărui că limita subțire dintre paranormal și realitate este creionată de divinitate. Cecile are o viață la care alte tinere nu pot decât să viseze: provine dintr-o familie înstărită, a întâlnit bărbatul perfect, iar dragostea dintre ei este mai aprinsă ca niciodată. Urmează să se căsătorească, dar secretul pe care toți îl ascund le-ar putea da lumea peste cap.

Apoi a venit ploaia...

Matthew Anderson este un bărbat obișnuit să aibă totul. Însă în momentul în care descoperă dragostea, nici prin cap nu-i trece ce i-a pregătit destinul. Va trece prin infern, doar ca să ucidă demonul pe care toți îl hrănesc cu tăcere, în același timp încercând să-și țină dragostea aproape. Însă în momentul în care-și dă seama că nu poate controla totul, este prea târziu.

Deși este prea târziu pentru Matt și nu se mai poate ajuta singur, Cecile face un pact ca să-i salveze viața, însă nu cu diavolul. Ceva sau „cineva” îi va arăta dacă există sau nu dragoste adevărată între ei.

Apoi a venit furtuna...

Simon Jason Brown, un bărbat malefic, revine în viața Cecilei, cu scopul de a se juca cu mariajul ei. Înainte să-i poată simți prezența, pentru o vreme dispare fără urmă, iar totul se răstrânge asupra familiei ei. Se vor putea ierta oare Cecile și Matt pentru situația în care au ajuns?

Vor regăsi cerul senin?

ANNE K. JOY • DEMONUL UCIS

DEMONUL UCIS

ANNE K. JOY

DEMONUL UCIS

Seria Demonilor:
Demonii iubirii, Demonul ucis, Demonii trecutului

Această lucrare este o ficțiune. Numele personajelor, caracterele, locurile și acțiunile sunt rodul imaginației autorului. Orice asemănare cu realitatea - locații, persoane în viață sau decedate, organizații, evenimente - este o coincidență.

Copyright © 2015 Anne K. Joy
Toate drepturile rezervate autorului.

Traducerea, copierea sub orice formă (scanare, fotocopiere, rescriere etc.), încărcarea sau postarea lucrării fără acordul scris al autorului este **strict interzisă!**

Mulțumesc tuturor
celor care m-au susținut
să scriu povestea celor doi,
Cecile și Matthew Anderson.

CAPITOLUL 1

Natalia Peterson nu fusese întotdeauna o femeie bogată, însă luptase din greu ca să găsească un soț cu suficienți bani, ca să-și satisfacă orice capriciu. Nu-i păsa dacă era necesar să calce peste cadavre ca să ocupe o poziție înaltă în societate, iar „micul secret” al soțului ei nu o incomoda nici măcar puțin. Trata cu indiferență orientarea sexuală a acestuia și își căuta alinare, mângâiere și satisfacere în patul amanților ei. Lui David nu-i păsa de indiferența, infidelitățile și nici de răutatea care creștea în ea de la o zi la alta. Nu-i păsa că nu era o mamă devotată, pentru că nici el nu era tatăl perfect.

Era o femeie, nu doar ambițioasă, ci și frumoasă, pentru că anii nu își puseseră amprenta asupra trupului ei și încă reușea să atragă în plasă bărbatul pe care și-l dorea. Când despre ambiție, până să intre Ian în posesia moștenirii lăstate de tatăl său, se ocupase chiar ea de afacerile familiei. Curând, Cecile urma și ea să se căsătorească și să-și primească partea care i se cuvenea. Natalia, aproape eliberată de sarcinile din testament, își propusese să plece într-o călătorie prin Europa. În mai puțin de patru zile, Cecile Peterson și Matthew Anderson își uneau destinele la altar, în fața lui Dumnezeu și a invitaților lor, apoi ea era liberă să călătorească și să se bucure de viață.

Relația Nataliei cu Cecile și Ian nu se schimbaseră față cea din copilărie. De Cecile era însă ceva mai apropiată. Ian

era diferit, fiind bărbat, și oarecum își regăsea personalitatea și duritatea în el. Ian se înțelegea mai bine cu Eliza, soacra lui, decât cu propria mamă, însă Nataliei nu-i păsa.

— Iubito, murmură Ian la urechea soției lui.

Abia răsărise soarele afară, iar Ian și Jessica se aflau încă în pat, dezbrăcați, după o noapte de dragoste. Reîmpăcăările erau întotdeauna cele mai dulci.

— Jess, repetă el în speranța că de această dată o să primească un răspuns.

— Da... șopti ea puțin neclar.

— În cincisprezece minute o să plec, zise el, dându-se jos din pat și îndreptându-se către dressing. Cecile o să treacă astăzi pe aici?

— Da, peste o oră. Vrea să pregătim ceva pentru diseară, a răspuns ea cu jumătate de gură.

— Nu înțeleg de ce să vă stresați cu așa ceva. Oricum o să se ocupe mama de toate, dar în fine... voi femeile știți mai bine.

— Ce vrei să spui, întrebă Jessica, trezindu-se de-a binelea.

— Nimic, a bătut el în retragere. Nu mă cert cu tine astăzi.

Apoi s-a apropiat de ea ca să o sărute.

După ce și-a primit sărutul de „bună dimineța”, ziua i s-a înseninat.

— Ador diminețile, i-a spus ea cu zâmbetul pe buze.

— Și eu, dar nu și atunci când trebuie să plec la muncă, ci doar când pot să stau cu tine în pat și să...

— Șșst... îi tăie repede vorba. Mai bine te grăbești să ajungi la birou, ca să-ți termini treburile mai repede. La ce oră ne vedem diseară?

— Ținând cont că la ora șase suntem așteptați la cină, o să încerc să ajung acasă înainte de ora cinci. O să avem timp suficient să ajungem la cină.

— Știi, mă tot întreb ce este cu mama ta de ne-a invitat pe toți la cină. Oare vrea să-și îmbunătățească relația cu voi?

— Să nu ne grăbim să tragem concluzii. Cred că o face strict cu ocazia nunții lui Cecile și am acceptat să merg acolo doar de dragul ei, însă știm amândoi că nu se comportă ca o adevărată mamă și nici nu nutrește sentimente materne.

Jessica se uita pierdută la Ian și nu putea să nu-i dea dreptate. Pe de o parte avea un presentiment de rău augur, însă se ruga să se înșele în privința soacrei ei.

— Crezi că Cecile a discutat cu Matt, s-a trezit ea întrebându-l.

— N-am nici cea mai mică idee și nici nu-ți recomand să te bagi în asta.

Jessica a dat să răspundă, însă Ian nu i-a permis.

— Știu că îți pasă de ei, însă este mai bine să-și rezolve singuri problemele. Dacă ne-am amesteca, le-am face mai mult rău.

— Și la fel o să fie dacă nu facem ceva. Dacă o forțăm să-i spună, o să se supere pe noi. Dacă păstrăm tăcerea, Matt o să afle mai târziu și o să ne condamne, pentru că nu i-am spus.

— Tocmai de aceea este mai bine să nu ne implicăm. Pe de o parte este mai bine să-i spună lui Matt și astfel să-și

descătușeze sufletul, dar pe de altă parte este posibil să se producă o ruptură între ei, iar Cecile să sufere și mai mult.

— Ai dreptate, dar corect este să-i spună înainte să afle din altă parte.

— Poate, răspunse Ian. Am plecat!

Impecabil îmbrăcat, Ian s-a apropiat din nou de Jessica și a sărutat-o suav la început, ca mai apoi să o devoreze.

— Plec acum, pentru că altfel există riscul să ajung la birou mai târziu cu o oră. Și văzu zâmbetul de pe buzele ei. Ne vedem diseară.

— În regulă. Sună-mă când îți va fi dor de mine, i-a spus Jessica în urma lui.

— În acest caz, poți să-ți ții telefonul aproape, răspunse el din holul casei.

Și ușa s-a auzit închizându-se în urma lui. Nu a trecut mult timp, însă Jessica deja resimțea golul lăsat de plecarea lui Ian. Știa că o s-o sune în câteva minute, dar nu o mulțumea pe deplin. Trebuia să se învețe cu stilul lui de viață, deși îi era greu.

Dimineața lui Cecile nu debutase deloc bine. De dimineața fusese victima unui coșmar și, deși nu-și amintea cu exactitate ce visase, simțea în interior neliniștea pricinuită de acesta. Și de parcă nu era suficient, i se instalase și o ușoară durere de cap și se încăpățâna să nu ia vreo pastilă care ar fi putut s-o scape de acea migrenă. Își preparase un ceai de tei, pe care acum îl servea în liniște la masa din bucătărie. Apoi avea să se pregătească să meargă la Jessica, să-și mute ultime lucruri în casa pe care Matt o achiziționase

ca să locuiască acolo împreună, iar seara avea să și-o încheie cu cina dată în cinstea lor de către mama ei. Nu avea chef să iasă din casă, dar nici nu putuse să-și refuze mama.

Își simțea sufletul încărcat, pentru că încă nu discutase cu Matt despre mizeria prin care trecuse, însă era aproape hotărâtă să o facă în această seară. Pentru Natalia, Ian și Jessica nu mai constituia un secret, însă Matt era singurul dintre toți cei prezenți care nu cunoștea acel secret. Pe lângă acest lucru, trebuia să-l audă din gura ei, înainte să afle de la alții. Dar, în mod evident, nu putea să i se confeseze decât după terminarea cinei.

S-a ridicat ușor de pe scaun și s-a dus să-și spele ceașca și farfurioara. Apoi s-a dus în dormitor să se pregătească de plecare, deși ieșitul din casă se număra printre ultimele lucruri de care avea chef.

Jessica vorbise vreme de câteva zeci de minute cu șeful ei din Seattle. Îl pusese la curent cu schimbările care urmau să aibă loc în cel mai scurt timp la una dintre librăriile din New York. Paul Anderson o ascultase cu atenție, îi mai dăduse câteva sfaturi și îi ceruse să-l țină la curent cu reorganizarea librăriei. Cum Jessica era cea care se ocupa de acest proiect, Paul știa că nu are nici măcar un singur motiv pentru care să se îngrijoreze. Jessica îi dovedise cât de mult se implică, dar și capacitățile ei în acest domeniu.

Ziua nu se anunța prea bună, dar fiecare moment trebuia trăit la timpul lui. Îmbrăcată într-o pereche de jeanși și un tricou lejer, căuta prin bucătărie tăvile lui Susan, menajera casei. Cu Susan, aproape că nu se întâlneau deloc de când se căsătorise cu Ian. Era o doamnă mai în vârstă, își

făcea foarte bine treaba prin casă, dar o făcea în așa fel încât să nu-i deranjeze și să nu-și facă simțită prezența. Când Ian locuia singur în apartament, Susan putea să se ocupe de treburile ei pe parcursul zilei, însă acum îi era puțin mai dificil, pentru că trebuia să ia în calcul și programul Jessicăi și să stabilească împreună când putea să vină la apartament. Când cei doi erau împreună, nici vorbă să stea prin preajma lor. Pe lângă pasiunea lor înflăcărată pe care nu se prea sfiu să și-o arate, Susan știa cum este să fii tânăr și îndrăgostit, așa că voia să-i lase să se bucure de intimitatea lor.

Printre zgomotele produse de tăvi, în timp ce stătea în genunchi și căuta prin mobila de bucătărie, Jessica a auzit soneria. S-a ridicat și a dat buzna spre ușă ca să o deschidă. Pe partea opusă a ușii stătea Cecile cu părul ei brunet strâns într-un coc și un zâmbet fals – dar aproape perfect mimat – pe buze.

— Cecile, poți să minți pe cine vrei, dar nu și pe mine.

Și zâmbetul lui Cecile a dispărut într-o clipită, fix când trecea pragul ușii.

— Parcă ești un copil bosumflat că mama nu i-a luat M & M. Ce s-a întâmplat?

— Nimic, a replicat ea tăios.

Cecile s-a îndreptat către bucătărie, unde s-a așezat pe unul dintre scaunele de la masă. Jessica a scos două cești în care a turnat cafea proaspătă, fierbinte și aburindă, apoi le-a pus pe masă.

— Nu mă simt în largul meu, a zis Cecile. Am o neliniște care nu-mi dă pace de azi de dimineață. Simt un nod la baza gâtului, care nu mă lasă nici măcar să respir.

— Sunt emoțiile dinaintea nunții. Tu cel puțin ai un nod, replică Jessica în timp ce-și ridică privirea în tavan, dar

eu am avut două.

— Nu știi dacă sunt emoțiile, cât gândul că Matt ar putea să se răzgândească după... după ce află. Înțelept era să-î fac acea mărturisire înainte să ne oficializăm relația. Acum risc să fiu părăsită înainte să ajung la altar sau ca el să se căsătorească fără să se gândească la consecințe și să se aleagă praful de mariajul nostru.

— Draga mea, Matt nu este Ian și ți-am mai spus-o. Tu nu o să ai ghinionul să treci prin ce am trecut eu și asta se datorează faptului că Matt te iubește. El este un bărbat cu capul pe umeri și o să te apere de orice rău.

Cecile și-a luat câteva secunde de gândire, apoi și-a aplecat ușor capul spre umărul drept, în semn că oarecum avusese dreptate în legătură cu ceea ce spusese. A luat o gură de cafea fierbinte și apoi a întrebat-o:

— Oare?

— Cu siguranță! În fine, mai bine mi-ai spune ce vrei să pregătim, a îndemnat-o Jessica. Am căutat printre tăvile lui Susan și cred că am găsit una potrivită.

Prietena ei și-a îndepărtat privirea către ușile deschise ale dulapului din dreapta ei, la răscoala care avusese loc în interiorul acestuia.

— Se vede, a răspuns Cecile cu un ton suficient de serios, încât să izbucnească amândouă în râs.

— Da, da, da... știi că nu sunt puse în ordine, dar de asta mă ocupam când ai sunat la ușă. O să mă ocup chiar acum de ele. Tu servește liniștită cafeaua și spune-mi ce vrei să pregătim.

Jessica s-a pus din nou în genunchi în fața dulăpiorului și a început să pună fiecare tavă la locul ei, încercând să nu facă zgomot prea mare.

— M-am gândit la o plăcintă de mere, pentru că este

unicul desert de care mama s-ar atinge sau la o tartă cu fructe.

— Să înțeleg că nu vrei un desert prea dulce. Vrei ca dulceața să vină mai mult de la fructe, nu?

— Da. Mama are grijă să-și mențină silueta și nu face niciodată excese. Mă îndoiesc că la vârsta ei o să arăt la fel de bine.

În acel moment Jessica nu și-a putut ține în frâu, nici gândurile, nici gura.

— Dar mama ta nu s-a recăsătorit de când a rămas văduvă? Arată foarte bine și mă îndoiesc că nu a primit cereri în căsătorie.

— Nu. Însă nici nu cred că o să accepte ca un bărbat să intre legal în viața ei.

— De ce nu? Întrebă ea ușor surprinsă.

— Ar accepta, doar în cazul în care el ar fi mai bogat decât ea, în rest îi place să fie independentă și să nu împartă ceea ce are.

— Atunci, cu fericirea și iubirea cum rămâne?

— Mama a iubit întotdeauna ceea ce a făcut-o cea mai fericită.

— Adică?

— Adică banii.

În fond, Cecile avea dreptate. Jessica s-a ridicat și s-a apucat să scoată ingredientele necesare pentru desertul de diseară.

— Bine, dar cu voi cum rămâne? Mă refer la tine și la Ian, a întrebat Jessica după un moment de tăcere.

— Să zicem că am făcut parte din decor, i-a răspuns Cecile, ridicând dintr-un umăr. Cu mine, tot a păstrat legătura și a fost puțin mai apropiată, însă cu Ian... eh, oftă

ea, cu el are o relație mai proastă decât o are cu tine.

— Știu asta, a replicat Jessica, dar cu mine nici nu vorbește. Continui să mă întreb de ce a fost de acord cu mariajul nostru.

— Oh, dar faptul că nu ți-a făcut scandal, nu înseamnă că a aprobat mariajul. Ian nu mai ascultă de ceva vreme de ea și nu se lasă dus de nas. El face ceea ce vrea și nu cere aprobarea vreunui apropiat. Mai degrabă, o ascultă pe Mary, chicoti ea.

Inițial, Jess a schițat un zâmbet, apoi și-a amintit de ziua precedentă.

— M-am întâlnit ieri cu Mary. Era bucurasă că am trecut pe acolo. Aproape că își terminase programul și am ieșit să bem o cafea.

— Mary te prețuiește mult! Este convinsă că Ian a făcut cea mai bună alegere atunci când s-a oprit la tine, i-a spus Cecile cu zâmbetul pe buze.

— Da... a răspuns Jessica, lăsând să se simtă o apăsare în vocea ei, însă Cecile nu a trecut-o cu vederea.

— Ce s-a întâmplat?

— Mi-a spus că Lauren a revenit la New York, a zis ea dintr-o răsuflare.

Cecile a rămas surprinsă în prima etapă, apoi și-a dat seama unde bate prietena ei.

— Și, ești geloasă... ți-e teamă că Ian o să te părăsească?

— Nu, a răspuns ea. Dar geloasă poate că sunt, recunosc eu.

Ușor, Jessica Peterson s-a așezat pe un scaun, gânditoare, și a început să servească din cafeaua neîndulcită pe care o pregătise de ceva timp, dar care era caldă încă.

— Și de ce nu discuți cu el, a întrebat-o Cecile, ridicându-și brațele și dându-și ochii peste cap.

— Aceasta este problema! Că aș fi vrut să aud de la el, însă se comportă de parcă nici nu a văzut-o.

— Dacă-l bați la cap, o să îl înveți să nu-ți mai spună vreodată. Mai așteaptă o vreme, apoi întreabă-l direct. Poate a uitat să-ți spună sau nu a prins momentul oportun. Ori a vrut doar să te țină departe de supărări.

— Poate... a zis Jessica, oftând.

— Dar tu ce ai auzit mai exact? a întrebat Cecile curioasă, dar temătoare, nu care cumva fratele ei să fi făcut vreo prostie demnă de neiertat.

— Mi-a spus subtil că Lauren a venit cu o zi în urmă pe la birou și că știa despre ea că plecase din New York. Cert este că a venit să-l vadă pe Ian și că au petrecut împreună câteva zeci de minute în biroul lui.

— Crezi că te-a înșelat? a întrebat Cecile repede, nemaifiind nici ea sigură de fidelitatea lui Ian, apoi luă repede încă o înghițitură din cafeaua ei.

— Nu cred... Nu știi, Cecile, însă ideea este că voiam să aflu de la el. Poate îți dai seama cum m-am simțit să aflu de la Mary.

— Da... răspunse ea gânditoare. Și nici măcar nu poți să-i scoți ochii, fără să o pui pe Mary în postura de femeie bârfitoare.

— De aceea nici nu discut cu el despre temerile mele. Pe de o parte am încredere în el și trăiesc fiecare moment la intensitate maximă, ignorând aceste episoade întunecate.

— Bărbații nu vor înțelege niciodată femeile, mărturisi Cecile. Văd bârfă în orice adevăr care nu este pe placul lor. Dar cum se face că Mary ți-a spus acest lucru? Nu

de alta, dar nu obișnuiește să se amestece în lucrurile care nu o privesc.

Jessica și-a luat ceașca goală de pe masă și s-a dus să și-o spele repede, gândindu-se la întâlnirea pe care o avusese cu Mary.

— Am adus chiar eu vorba de ea. Imediat după nuntă, lui Ian i-au ajuns câteva scrisori și felicitări, doar că nu îi erau adresate lui, ci mie. O cunoști pe Mary și îți poți da seama că mi le-a trimis imediat. Atunci am aflat de Lauren și de relația ei cu Ian.

— Și cum ați ajuns să discutați despre ea? întrebă Cecile pe un ton de uimire.

— Îmi amintisem de acest episod, îi mulțumisem din nou. Mary a observat că ceva s-a schimbat și că entuziasmul meu dispăruse. M-a întrebat ce s-a întâmplat și cum nu pot să fiu altfel decât sinceră, i-am spus că Lauren a încercat astfel să ia legătura cu mine și să-mi povestească despre dragostea lor.

— Ce dragoste?! izbucni Cecile nervoasă, suficient cât să o sperie și pe Jessica. Scorpia, continuă ea, nu știe decât să bage zâzanie, însă Ian n-ar da pe ea, nici măcar un morcov degerat.

Atunci, Jessica a izbucnit în râs de reacția lui Cecile, de felul în care se agita din cauza lui Lauren.

— Se spune ceapă degerată, draga mea, dar dacă tu vrei să faci aluzie la morcovi... a zis Jessica, zâmbind cu dublu înțeles.

— Ai înțeles ideea, replică ea cu nasul în vânt, și asta contează. Sunt sigură că Ian nu este atât de prost, încât să moară după o femeie ca ea. Dar continuă să-mi povestești, o îndemnă Cecile.

— În fine, atunci mi-a spus că trebuie să mă înarmez

cu răbdare și încredere, pentru că tipa a revenit. În acel moment mi-am dat seama și am întrebat-o dacă nu cumva venise la și birou.

— Adevărul este că nici nu avea unde în altă parte să o vadă, dar știi tu oare ce mă întreb?

— Spune-mi, a însemnat-o Jessica, în timp ce își spăla mâinile, pentru a începe să pregătească aluatul pentru plăcintă.

Cecile s-a ridicat de la masă, ca să-și spele ceașca, ca mai apoi să se apuce de treabă.

— De ce tipa nu se plictisește și continuă să se învârtă în jurul lui Ian?

— Pentru că Ian nu vrea să pună capăt relației cu ea, a spus Jessica pe un ton domol. Este de datoria lui să stabilească ce vrea de la viață, pe cine vrea în ea sau nu, apoi să facă ordine. Eu nu pot să-i impun, însă să nu se aștepte să fac totul cum vrea el și să accept frimituri. Gata cu resturile!

Din senin a auzit aplauze. Cecile aplauda și afișa un zâmbet larg, de parcă o anunța că este Miss World.

— Asta vreau să aud mereu de la tine! Dacă nu te comporti ca atare cu el, are grijă să-ți ofere lucruri mărunte. Dar spune-mi, când ai de gând să-i reproșezi de...

— Niciodată! i-a tăiat ea repede vorba. O să aștept să-mi spună el sau să facă ceva greșit și să mă determine să-mi pierd încrederea.

Oftă pentru a multa oră, pentru că obosise de atâtea neînțelegeri, secrete și propoziții spuse pe jumătate. Ca oricare altă femeie, Jessica își dorea un cămin stabil, unde să găsească încredere, dragoste și respect.

— Mai bine schimbăm subiectul și vorbim despre voi.

— Eu și Matt?

— Evident. Asta dacă nu care cumva ai vreun amant, zise Jessica pe un ton glumeț.

— Oh, nu, nu, nu!

— Atunci continuă, dar nu înainte să-mi spui dacă vrei să cerni făina sau să cureți merele. Le-am spălat eu deja și le-am pus să se scurgă apa de pe ele.

— Fac merele eu și mai bine te ocupi tu de aluat.

— În regulă. Te ascult.

Jessica și-a pus făină în sită, iar Cecile și-a mutat merele pe masă, începând apoi să le curețe de coajă și semințe.

— Aseară a dormit la mine, dar nici nu termină bine fraza, că Jessica a și oprit-o.

— Dar nu crezi că era bine să păstrați o oarecare distanță în aceste zile?

— Și ai impresia că suntem prea apropiați? întrebă Cecile, punându-și brațele în brâu și adoptând o față cât se poate de serioasă.

— Da. Doar ați făcut sex. Ce se putea să fie mai apropiat de atât?

— Se pare că Ian ți-a luat mințile, începu Cecile să o certe. Am zis că a dormit la mine, nu că am făcut sex. Se întâmplă uneori să rămână peste noapte și s-a pus problema sexului, dar asta nu înseamnă că am și făcut-o.

În acel moment, Jessica a rămas șocată, s-a oprit din treaba ei și a fost cât pe ce să o întrebe dacă este virgină, însă și-a dat seama la timp ce prostie era să spună.

— Nu ați făcut sex până acum?

Cecile a dat din cap că nu.

— Dar am crezut că tu... că el... mă rog, că voi ați trecut la etapa următoare.

— Nu, replică Cecile cu sfială. Am fost de multe ori în acest punct, am mimat sexul, am avut orgasm, însă Matt nu m-a forțat niciodată, iar eu n-am putut să o fac înainte să-i spun de acel episod îngrozitor.

— Înțeleg și e firesc să faceți asta, dar tu, nu de puține ori ai lăsat să se înțeleagă că ați făcut-o.

— Mda... zise ea, întorcându-se la merele ei, știu, dar nu puteam să-l pun pe el sau pe mine într-o postură proastă. Știm amândouă ce bărbați fustangii avem lângă noi. Dacă dai din casă ceva care nu le scoate în evidență calitățile lor din intimitate, au impresia că s-a dărâmat vreo piramidă sau marele zid chinezesc. Și-n plus, mă simțeam prost să fiu considerată anormală.

— Dar dacă nu faci sex până nu te simți pregătită, nu înseamnă că ești mai puțin normală.

— Știu, însă nu mai pot da timpul înapoi. Acum ai aflat... și mai află că pe de o parte am încredere în el, dar pe de alta îmi este teamă.

— Te înțeleg, a murmurat Jessica.

— Mă tem că nu. Nu mi-e teamă de primul contact intim, cât că o să-mi amintesc ceva din... a încercat ea să spună.

— Nu o să se întâmple asta! Matt o să fie atent.

— Matt mă crede virgină, iar când o să-i spun de acea nenorocire, o să se simtă ca ultimul prost, înțelegi? O să dea vina pe mine, că i-am ascuns și are dreptate. O să-mi reproșeze că a așteptat ca un prost, crezând că sunt virgină și că realitatea era cu totul alta.

— Cecile, calmează-te, aproape că îi ordonă Jessica. O să fie bine! Comportă-te ca o femeie și nu ca o fetiță. Îți plângi de milă de câteva zile, însă ai avut luni la dispoziție ca

să-i spui adevărul, dar nu ai făcut-o. Nu îți rămâne decât să îi spui astăzi sau să amâni până după nuntă, zise ea cu autoritate în glas. Nu înțeleg de ce te căsătorești cu el dacă nu ai încredere în el.

Cumnata ei o asculta înmărmurită, pentru că nu o văzuse niciodată ieșindu-și din fire și reacționând astfel. Cu atât mai mult, nu se aștepta ca vreodată să se răstească la ea, însă pe de altă parte era convinsă că avea nevoie de cineva care să o scuture puțin și să o facă să revină cu picioarele pe pământ.

— Promite-mi că în seara asta scapi de amarul pe care l-ai strâns în tine. Nu te ajută la nimic bun și o să te urmărească toată viața. Spune sincer dacă asta vrei!

Pe obrazul lui Cecile a început să curgă o lacrimă. Avea privirea fixă și nu știa ce să răspundă. Ar fi vrut să dea timpul înapoi, dar acest lucru nu era cu putință. Ar fi vrut ca acei monștri să nu se fi născut vreodată, dar nici asta nu se putea schimba.

— Aș... aș vrea să nu se fi întâmplat, însă nu se poate să ne întoarcem în timp, așa că i-aș căuta și i-aș supune unor chinuri îngrozitoare, până și-ar da ultima suflare. M-aș răzbuna cu sânge rece pentru ceea ce mi-au făcut, pentru ceea ce mi-au furat. Uneori îmi spun că i-aș omorî fără regrete, pentru că și-ar merita soarta.

— Cecile, o admonestă ea, știi că este îngrozitor ce ți s-a întâmplat și că ar merita tot răul din lume, dar nu trebuie să-i ai tu pe conștiință.

— Îi am oricum, replică ea sec, ștergându-și lacrimile cu un șervețel. Și îți promit că mâine o să discut cu Matt.

— Bine, dar fă-o pentru tine, nu pentru mine.

Și cele două au continuat în următoarele două ore să se ocupe de pregătirea plăcintei cu mere, discutând și

schimbând subiectul. N-au trecut de capitolul bărbați, dar cel puțin au încins atmosfera, vorbind despre cele mai sexy vedete masculine. Ușor, atmosfera nu a mai fost atât de apăsătoare, iar spiritul glumeț al lui Cecile a ieșit din când în când la iveală. Îi plăcea să râdă, să se bucure de viață, însă în ultima vreme devenise mai serioasă. Cu cât se apropia marele eveniment, cu atât devenea mai serioasă, uneori nervoasă, alteori stresată și stresantă pentru cei din jur. Matthew Anderson, logodnicul ei, simțise cel mai bine schimbările ei, iar unica explicație plauzibilă era aceea că se apropia ziua nunții și implicit noaptea nunții, o noapte de dragoste pe care ea i-o refuzase, dar el o înțeleșese perfect.

Cei doi îndrăgostiți se cunoșteau de ani buni, dar se apropiaseră mai mult din ziua în care Cecile i-o prezentase pe Jessica, iar el o angajase în calitate de asistentă personală. Chiar dacă relația de prietenie dintre Matt și Ian Peterson, fratele lui Cecile, se răcise după ce acesta îl prinsese cu Amelie, o fostă iubită de-a lui, interpretând greșit ipostaza în care îi găsisese, Matt nu încetase să fie prieten cu Cecile. Nu se vedeau des, dar răceala dintre cei doi bărbați nu intervenise între ei. Și totuși, necazurile Jessicai au fost cele care i-au adus mai aproape. Așa s-au descoperit unul pe celălalt și s-au îndrăgostit pe neașteptate. Cecile își dăduse seama dinainte de ceea ce simte față de el, însă dacă n-ar fi fost împinsă de la spate de către Jessica, n-ar fi avut curajul să-i mărturisească lui Matt. Din fericire, destinele lor s-au ciocnit precum două planete, la scurt timp după plecarea Jessicai la Seattle și pentru că și-au mărturisit sentimentele și au coincis, au început să formeze un cuplu. De atunci trecuse mai mult de un an în care relația lor evoluase, însă, poate nu suficient de mult.

CAPITOLUL 2

După ce au terminat cu sala de judecată pe ziua respectivă, Ian binevoise să-l însoțească pe Matt în biroul său. După ce mai pierdeau vreo jumătate de oră să-și ia două dosare și să traseze câteva sarcini secretarei sale, urmau să plece de acolo spre apartamentul lui Ian și să se relaxeze până la ora cinei. Ian terminase cu două ore mai devreme decât se așteptase și dorea să profite de orice minut liber ca să fie acasă. În schimb, Matt nu avea vreun plan făcut. Cu Cecile nu mai vorbise de dimineață și părea să-l respingă. O rugase să accepte să o ajute cu mutarea ultimelor lucruri în casa lor, dar ea îl refuzase și căutase să-l expedieze cât mai repede.

— Ian, îi atrase el atenția, oprindu-se din căutat prin sertare.

— Nu-mi cere să te ajut să cauți dosarele, pentru că n-am s-o fac. Sper să fii mai organizat după ce te căsătorești, zise el morocănos și nervos, că îl vedea căutând de zece minute cele două dosare.

— Nu, nu, despre asta era vorba.

— Dar?

— Tu sau Jessica aveți habar de ce se poartă atât de ciudat Cecile?

Lui Ian i-a trecut imediat prin minte ce se petrece cu Cecile, dar nu era de datoria lui să-i spună secretul acesteia. O făcuse deja cu Jessica și știa că nu fusese deloc corect față

de Cecile, dar era în joc fericirea lui și trebuia să o facă să înțeleagă în ce mantie neagră îi era învăluit sufletul.

— Nici cea mai mică idee. Mi se pare că este în regulă.

— Crezi? întrebă el ușor ironic.

— Sunt convins, încercă Ian să pară credibil. Cu siguranță sunt emoțiile dinaintea nunții. Îmi aduce aminte de Jessica, dar la ea a fost mai rău, a zis el, băgându-și mâinile în buzunare și privind spre tavan.

— Cum adică, îl întrebă Matt.

— Nu părea dornică să mă vadă ori să-mi vorbească.

Dacă nu era o femeie de cuvânt sau dacă n-ar fi fost acel șantaj, poate că nici n-ar fi vrut să mă ia de soț, zise el cu o undă de umor, lăsând să-i scape un zâmbet. Noroc că am știut să o prind în pâanza mea de păianjen.

— Ha, dar tu cine ești, întrebă Matt, răzând, Spider Man?

Ian a devenit serios. Și-a scos mâinile din buzunare și le-a împreunat la piept.

— A venit pentru că se simțea atrasă de tine, doar că era tânără, imatură și nu dorea să recunoască acest lucru nici măcar în sufletul ei.

Simțindu-se luat în derâdere, Ian nu a renunțat la fața lui serioasă și și-a privit prietenul ca pe un dușman. Se presupunea că trebuia să-l laude pentru „meritul său”, nu să-i fi râs în față. După câteva momente, Matt a devenit serios și și-a amintit de răceala Ceciliei.

— Crezi că s-a răzgândit și nu știe cum să se despartă de mine înaintea nunții? continuă Matt cu întrebările. Poate și-a dat seama că nu ne potrivim și nu vrea să-și rateze viața alături de mine.

— Vorbești prostii și decât să mă bați pe mine la cap, replică Ian pe un ton serios, mai bine discuți cu ea. Însă nici vorbă de o despărțire. Sunt convins că te iubește.

— Ți-a spus acest lucru?

— Nu, dar eu nu sunt orb ca tine. Poți să-i citești dragostea în ochi.

Matt și-a înclinat ușor capul în sens afirmativ, dar nu putea să treacă pur și simplu cu vederea trecutul lui Ian.

— Nici vedere prea bună nu ai dacă stau să mă gândesc la câte i-ai făcut Jessicăi.

— Acesta este un subiect închis, a zis Ian de parcă se simțea ofensat, și n-am de gând să-l discut cu tine. Da, am fost un laș și un fraier, dar m-am trezit înainte să rămân fără soție. Învață de la mine și mergi să discuți cu viitoarea ta soție. Eu am stat prost la acest capitol și n-am discutat cu Jess. Dacă aș fi făcut-o, eram fericit de mai mult timp și acum aveam deja o familie adevărată.

— Aș face asta dacă Cecile mi-ar permite să o văd, însă trebuie să aștept până diseară. Și chiar mai mult de atât pentru că atunci este cina și nu o să putem discuta înainte.

— Am înțeles eu bine sau mama v-a rugat să rămâneți acolo peste noapte?

— Da, strâmbă Matt ușor din buze, dar Cecile nu vrea și recunosc că nici pe mine nu mă încântă.

Ian îl înțelegea perfect de ce nu-și dorea să locuiască o noapte sub acoperișul soacrei. Ușor și-a înălțat din sprâncene, apoi și-a închis ochii pentru o secundă. Pentru el era dificil și să participe la cină, însă de dragul cuplului trebuia să depună eforturi și să mențină lucrurile sub control. Se aștepta ca Natalia să fie egoistă, autoritară și să strice într-un fel sau altul seara, ceea ce complica lucrurile și Ian nu credea că s-ar mai putea abține să nu-i aducă

reproșuri mamei lui.

— Mai bine ai căuta dosarele mai repede și apoi ne-am îndrepta spre casă. Mergi cu mine sau vrei să o vezi pe Cecile?

Matt a scos dosarele, le-a pus într-o geantă și s-a uitat serios spre el.

— Ți-am spus că nu vrea să mă vadă. Nu sunt atât de prost încât să nu mă prind de subtilitățile ei.

— Faceți cum vreți.

Ian a vrut să părăsească biroul, dar și-a amintit de promisiunea făcută Jessicăi, aceea de a-i cumpăra o casă pe care să o amenajeze în mai puțin de nouă luni.

— Matt, crezi că ai putea să-mi dai datele de contact ale agentului tău imobiliar?

— Sigur, replică el.

Matt și-a luat geanta și au ieșit împreună din biroul său.

— Vrei să-ți cumperi ceva?

— Da, o...

— Pe mâine Ingrid, zise Matt.

— La revedere domnule Anderson, răspuse ea.

— O casă, continuă Ian, văzând că este ignorat. Aș vrea să-mi vând toate celelalte proprietăți, pentru că nu am amintiri plăcute în ele, și să iau o casă unde să locuim eu și Jess.

— O să-ți dau datele când ajungem la mașină.

Ian a apăsat butonul de la lift.

— Până la finele săptămânii viitoare, cu puțin noroc, găsiți casa visurilor voastre.

— Aș vrea să se grăbească puțin pentru că nu vreau să pierd timpul. O să fie nevoie să angajez pe cineva care să

o renoveze și cu siguranță o să mă cert cu Jessica, pentru că o să vrea să se implice mai mult decât este cazul.

Liftul a ajuns la etajul lor. Au urcat în ascensor și i-au dat comanda să coboare la parter.

— E normal să se implice, ținând cont că o să locuiască acolo.

— Da, dar nu vreau să o streseze absolut nimic. Destul că nu vrea să renunțe la slujba ei. Ieri îmi povestea că în curând trebuie să se gândească la idei pentru sărbătorile de iarnă, la decorațiuni și la tot felul de materiale.

— Nu văd de ce te îngrijorezi, atât timp cât ea face ce-i place și nu se simte surmenată, replică el sec.

— Pentru că dacă este însărcinată nu vreau să pună în pericol viața ei sau a copilului.

Matt s-ar fi înecat dacă ar fi băut sau mâncat ceva în acel moment. Dat fiind că nu făcea nici una, nici alta, putea doar să-l privească surprins.

— Am luat-o de la zero, i-a răspuns Ian, folosind un ton serios. Vreau copii, vreau o familie.

— Ținând cont că tu spui asta, lasă-mă să fiu neîncrezător, zâmbi ironic Matthew.

Nu a mai primit replică, Ian rămânând fără cuvinte la ironia prietenului său. Au coborât la mașinile lor, Matt i-a înmânat cartea de vizită a agentului la care apelase pentru căutare unei locuințe potrivite pentru el și viitoarea lui soție, apoi și-au dat mâinile și fiecare a plecat la treburile sale. Matthew se răzgândise, alegând să meargă la logodnica lui și nu să-l însoțească pe Ian în apartamentul acestuia.

Cecile revenise acasă de aproximativ o oră, iar între

timp își făcuse un duș și se pregătise pentru seara care urma. Nici acum nu avea vreo motivație, dar trebuia să o facă. Îmbrăcase o rochie elegantă, crem, care îi ajungea până la genunchi, bretele late care cădeau exact pe umeri, punându-i în evidență talia de viespe, picioarele zvelte, gâtul subțire și puțin din claviculă. Alesese niște pantofi cu platformă în aceeași nuanță, accesorii fine, elegante, iar părul ei închis la culoare îl prinsese într-un coc simplu. Pentru că avea ochii negri și urma să participe la o cină, alesese un machiaj simplu, ușor accentuat în zona ochilor, pentru a-i pune în evidență. Arăta elegant și i se potrivea stilul.

Când Matthew a ajuns la ușa ei, Cecile tocmai terminase să se aranjeze. Acesteia nu-i plăcea să petreacă mult timp în fața oglinzii, gândindu-se cu ce să se îmbrace.

I-a deschis ușa și i-a permis să intre. Matt îi părea obosit, îngândurat, iar tot ce a putut să facă a fost să-l salute și să-i zâmbească. Era îmbrăcat în costum, părul îl avea puțin răvășit, iar ochii lui căprui îi trădau suferința și toate supărările pe care le acumulase în ultimul timp.

A trecut pragul ușii, s-a aplecat să o sărute, însă așteptările lui Cecile au fost înșelate. Ea se aștepta la un sărut pe buze, dar în schimb a primit unul rapid în colțul buzelor. Dezamăgită, Cecile și-a mușcat ușor buzele. Matt a trecut pe lângă ea și nu s-a oprit până nu a ajuns în dreptul canapelei pe care s-a așezat ulterior. Cecile a închis ușa și l-a urmat.

— Mă bucur că ai venit să mă vezi, a zis ea fără să-și dea seama că minte, descoperind acest lucru abia după ce deschisese gura.

Matthew încă păstra tăcerea.

— Vrei să te servesc cu ceva? l-a întrebat ea, simțindu-i răceala.

Nici acum nu i-a răspuns și nici nu a privit-o.

— Matt? Matt ești bine?

Pentru câteva secunde, tăcerea a continuat să fie în preajma lor.

— Nu, a răspuns el brusc.

Cecile a fost șocată de răspunsul lui atât de sincer.

— Ți s-a întâmplat ceva, l-a întrebat ea cu inima, bătându-i cu putere în piept.

— În timp ce mă îndreptam spre tine mi-am dat seama că mă doare ceva, răspunse el domol.

Ea a rămas complet fără cuvinte și aștepta ca el să-i spună despre ce este vorba.

— Draga mea, mă doare sufletul, i-a spus el, mutându-și privirea spre ea.

Respirația ei se accelerase, iar gura i se încleștase. Se aștepta ca Matthew să rupă logodna cu puțin timp înainte să ajungă la altar.

— Știu că mă minți, că îmi ascunzi ceva. Poate vrei să ne despărțim, dar nu vrei să mi-o spui, însă nu-mi doresc să te forțez. Decât un mariaj prost, mai bine burlac pe vecie, dar știu că nu ți-am distrus ție viața.

— Matt... a fost singurul lucru pe care Cecile a putut să-l spună.

El i-a cuprins mâna și s-a răsucit spre ea.

— Nu vrei să te căsătorești cu mine? o întreabă el sincer și demoralizat.

— Matt, ce ți-a venit să mă întreb așa ceva, răspunse ea tulburată. Bineînțeles că cel mai mult pe acest pământ îmi doresc să fiu alături de tine indiferent de rolul pe care l-aș avea în viața ta.

— Atunci, a spus Matt pierdut, atunci de ce te porți de parcă sunt demn să-ți fie milă de mine sau de parcă nu

mă suporti? Spune-mi, Cecile! ordonă el și o strânse mai tare de mână.

Gândul ei a zburat la Jessica, la îndemnul acesteia de a nu mai păstra tăcerea și de a nu mai amâna momentul, la promisiunea de a-i spune lui Matt cât mai curând, însă simțea acel nod în gât. Se gândea că dacă nu o face acum, o să amâne la nesfârșit pentru că este o lașă și pentru că nu vrea să-l piardă sau să o înțeleagă greșit. Ar fi vrut să țipe de durere, să dispară din acel peisaj și să nu se afle într-o asemenea ipostază.

— Nu pot, izbucni ea, ridicându-se imediat de pe canapea.

— De ce, o întreabă Matt pe un ton ridicat și la fel ca și ea, s-a ridicat de pe canapea ca și când era indignat că Cecile avea un secret față de el și că îl ducea de nas.

— Pentru că o să te pierd, zise ea, plângând și lăsându-și umerii să i se cutremure.

— La dracu'!

Matt a luat-o în brațe și a strâns-o cu putere.

— Spune-mi! Spune-mi sau o să mă duc la dracu', pentru că îmi arzi sufletul cu tăcerea, răceala și secretul tău.

O simțea în brațele lui că încă plângea și că îi tremura corpul.

— Nu pot! Nu pot! Nu pot! continua ea să spună la pieptul său. O să mă judeci și nu o să mă înțelegi.

Brațele lui au strâns-o mai tare.

— Ai pe altcineva, a întrebat el cu durere în glas. Pot să înțeleg asta, Cecile.

Auzind acest lucru, s-a simțit jignită și l-a împins cu putere. Brațele lui s-au deschis involuntar, iar ea s-a eliberat din strânsoarea lor.

— Cum poți să spui așa ceva? l-a întrebat idignată.

— Dar ce altceva vrei să cred? Vrei să cred că mă iubesti și că totul e perfect? Nu este, Cecile! Chiar deloc. Mă respingi ori de câte ori aș vrea să-ți fiu aproape. Nici măcar aseară când am dormit aici și ți-am mai simțit căldura și vrei să cred că suntem bine. Poate tu ești bine, însă nu și eu.

— Am fost violată, a spus ea rar, punând accent pe fiecare cuvânt și strângând din dinți.

Matthew rămase fără cuvinte și arăta de parcă încetase să mai respire.

— Cu patru ani în urmă m-au luat cu forța într-o mașină și m-au dus în locul lor mizer, în acel iad în care sper să putrezească și să plătească pentru fiecare lucru pe care mi l-au făcut mie sau oricărei alte fete.

El o privea adânc în ochi, nevenindu-i să creadă ceea ce Cecile îi spunea. Îl șoca și îl înnebunea în aceeași măsură.

— Asta ai vrut să auzi! Acum ai aflat și dacă vrei să mă părăsești, pentru că sunt un rebut sau un om de nimic, fă-o fără să te uiți în urma ta.

Îndemnul ei l-a trezit la realitate și a rupt tăcerea.

— Cum poți să crezi asta despre mine? Bineînțeles că nu o să plec și nu o să te condamn pentru ceva care s-a întâmplat fără voia ta. Dar... dar cum s-a întâmplat acest lucru? Unde era Ian ca să te protejeze?

— Ian nu era obligat să stea după mine. Avea viața lui. Nu este el vinovat pentru cele întâmplate.

— Cine a fost cel care ți-a făcut asta?

— Vrei să spui cei, iar el a săgetat-o cu privirea, pentru că au fost doi. Și nu, nu-i cunosc și nici Ian nu știe cine sunt.

— Deci sunt liberi, constată el.

Cecile a înclinat din cap, confirmându-i bănuiala.

— De ce Ian nu a făcut ceva ca să-i găsească? întrebă el furios.

— Pentru că... pentru că eu nu-mi amintesc cum arătau. M-au drogat și m-am trezit abia la spital. Abia dacă îmi amintesc câteva secvențe din timpul violului, dar nu și fața lor.

— Bastarzii! Și atunci cine ți-a spus că erau doi?

— Doi au fost cei care m-au răpit și bănuiesc că tot ei au fost cei care...

— Bine, dar poliția nu a anchetat cazul?

— Nu, răspunse Cecile, brusc. Mama a spus că e mai bine să nu atragem atenția cu acel episod, să nu afle vreo cunoștință sau chiar presa.

— Așa că a băgat mizeria sub preș, spuse el scârbit de reacția celei care urma să-i fie soacră. Cum a putut să facă așa ceva tocmai cea care ți-a dat viață și se presupune că trebuia să te iubească și să te apere?

— Știi bine că mama nu este așa cum o văd ceilalți. Pentru ea contează aparențele, nu copiii.

— Dar tatăl tău nu s-a mobilizat să-i găsească pe nenorociți?

— Cum putea să facă asta ținând cont că murise?

Șocul se prelungea și îi dădea impresia lui Matt că a devenit peste noapte un actor în rolul principal dintr-o telenovelă.

— A suferit un atac de cord la aflarea veștii și a murit pe loc. N-am ajuns nici măcar la înmormântare, pentru că zăceam în spital și încercam să mă recuperez psihic. Uneori mă simt vinovată de moartea lui, alteori pângărită de atingerile acelor bărbați lipsiți de scrupule.

— Cecile... draga mea Cecile, murmură el, luând-o

din nou în brațe și strângând-o la pieptul său ca să-i dea putere, să o protejeze și să-i arate că are un umăr pe care să plângă ori de câte ori o să simtă nevoia.

Nu mai avea nevoie să afle altceva. Pentru el era suficient cât să-l facă să-și dorească să-i găsească pe cei doi și să-i ucidă, pentru că distruseseră viața Cecilei. Mama ei o părăsise când avea mai mare nevoie, tatăl decedase, iar Ian dăduse dovadă de indiferență. Matt știa că trebuie să-i vorbească acestuia cât mai curând și să-i ceară socoteală. Nu i se părea că stă în firea lui Ian să nu-i găsească pe violatori și să-i pedepsească.

— Acum mă simt mai bine că ți-am spus, șopti ea.

Matt a sărutat-o tandru pe frunte.

— Jess avea dreptate, continuă Cecile.

— În ce privință, întrebă el curios.

— Că e mai bine să fiu sinceră cu tine și să nu mă mai las frământată de teama că o să fugi de lângă mine.

— Jessica știa? spuse Matt indignat.

Cecile și-a dat seama că lui nu-i picase bine această „informație”.

— A aflat zilele trecute, când a decis să se mute din nou în apartamentul lui Ian. Simțeam că trebuie să mă confesez cuiva, ca să-i cer părerea.

— Aș fi vrut să-mi spui mie prima dată și să nu mă chinui cu răceala ta.

Și a sărutat-o din nou pe frunte, dar de această dată mai apăsat.

— Știu, însă așa am simțit atunci.

— În fine, era de așteptat să-i fi spus cu mai mult timp în urmă. Se pare că ai ales să-i ascunzi și ei. Dar gata cu acest subiect. Sunt supărat că mi-ai ascuns, mă înnebunește

că a trebuit să pățești tu așa ceva, sunt șocat de ceea ce mi-ai spus și nici nu știu cum să reacționez.

— Doar ține-mă în brațe, Matt, te rog! Vreau să uit totul și să nu mai discutăm vreodată acest subiect. Cu tine vreau să încep o nouă viață.

— Așa o să fie... o nouă viață.

Matt a ridicat-o în brațele sale. Chiar dacă Cecile ținea capul un pic aplecat, el a reușit să o sărute pe buze, să i le guste și să i le frământa ușor. Apoi s-au așezat din nou pe canapea, dar Matt a insistat să-și țină iubita pe picioarele și-n brațele sale puternice, sărutând-o și alintând-o așa cum ea nu-i mai permisesese să o facă în ultima vreme. Simțise dorul acestor clipe și acum se bucura de ele. Pentru a multa oară și-a dat seama că o iubește pe această ființă angelică. Un înger și în același timp micul lui drăcușor. Fusese de multe ori capul răutăților în relația Jessie cu Ian și obișnuia să intre în probleme sau să facă șotii în momentul și la locul nepotrivit. Nu putea să nu o iubească, așa cum nu putea să respire dacă relația lor ar fi încetat vreodată cu adevărat. Nu ar fi încetat să o iubească nici dacă Universul s-ar fi destrămat sau dacă inima lui ar fi fost scoasă și tăiată mărunț, mărunț. Chiar și atunci, fiecare buchiță din inima lui ar fi bătut din dragoste pentru ea, pentru Cecile.

Nu-și dorea altceva decât să oprească timpul în loc și să rămână acolo pentru o vreme. Doar ei doi, îmbrățișându-se și iubindu-se.

CAPITOLUL 3

Înainte de ora cinci, Cecile se desprinsese din brațele iubitului ei ca să-și refacă machiajul. I se întinsese din cauza lacrimilor și nici nu putea fi vorba să se rezume la a-l retușa. Matthew rămăsese în apartamentul ei în tot acest timp, iar în timp ce ea își refăcea machiajul, el intrase în baie ca să-și facă un duș fierbinte. Costumul urma să-l înlocuiască cu cel de rezervă pe care îl avea în mașină. Tocmai pentru că nu știa când are nevoie de un alt costum, se obișnuise să-și țină unul în mașină.

Cu câteva minute înainte să iasă pe ușă, Matthew a tras puțin de timp, sărutând-o pe Cecile, deși ea îl „acuză” că o să fie nevoie să-și dea cu ruj la fiecare cinci minute din cauza lui. Și-a strecurat mâna în buzunar și de acolo a scos o cutiuță de bijuterii. A deschis-o încet, ieșind la iveală un lăncișor extraordinar de fin lucrat, având ca medalion un safir înconjurat de diamante.

— Știu că nu se potrivește cu ținuta ta, dar vreau să ți-l ofer acum.

Matt era emoționat și reușea să transmită acest lucru, determinând-o astfel pe Cecile să-i preia emoțiile, însă la un nivel mai mare.

— Matt, suspină ea, este superb!

— Crezi? întrebă el, afișând un zâmbet în colțul gurii care-l făcea să devină extrem de sexy.

— Da.

— A fost al bunicii mele și l-a păstrat cu sfințenie.

Matt a ridicat ușor din umeri, lăsând să se simtă respectul și dragostea pe care o purta bunicii lui care murise cu ani în urmă.

— Mi l-a dat mie, însă faptul că l-a păstrat înseamnă că a fost valoros pentru ea. Știu că și-ar fi dorit să-l ofer cuiva care să-l prețuiască la fel de mult ca și ea.

— Înseamnă foarte mult pentru mine că te-ai gândit să mi-l oferi și o să-l port în această seară, chiar dacă tu spui că nu se potrivește ținutei mele.

Cecile s-a întors cu spatele la Matt, el înțelegând rapid de ce ea făcuse acest lucru. Când a simțit răceala colierului, sufletul i s-a umplut de bucurie, făcând-o să simtă un foc de emoții în interiorul ei și lacrimi fierbinți în ochi.

Matt i-a prins colierul la spate, apoi i-a mângâiat tandru gâtul și i l-a sărutat. Apoi Cecile s-a întors, i-a zâmbit cald și l-a lăsat să o sărute. Buzele ei erau moi și dulci ca mierea. I le-a savurat și a ademenit-o să le deschidă pentru a-i permite să pătrundă și să-i atingă limba cu a lui. Sărutul îi învăluia în dragoste, făcând să dispară totul în jurul lor.

Când sărutul s-a terminat și au revenit cu picioarele pe pământ, ea și-a deschis încet ochii – de parcă încă mai savura – și și-a mușcat încet buza inferioară.

— Jessica o să mă invidieze pentru colier. O să-i placă mult, zise ea amuzată, atingându-l cu degetele.

Matt i-a zâmbit și i-a oferit brațul său, apoi au părăsit apartamentul Cecilei.

În curtea imensă și plină de verdeață au intrat două mașini de teren – un Lexus RX 400h condusă de Ian și un

Infiniti FX35 la volanul căreia se afla Matt. Ambele, modele ale anului 2006. Cei doi au preferat să vină separat, mai ales Matt, care era puțin furios pe Ian, însă cele două femei au păstrat legătura încă de când au plecat de acasă și astfel s-a potrivit să ajungă împreună la locuința somptuoasă a Nataliei Peterson.

Au lăsat mașinile în fața casei, lângă o fântână arteziană de mari dimensiuni care avea în mijloc doi îngeri de sexe diferite. Când a coborât din mașină, Matt și-a ignorat prietenul. Fetele însă și-au zâmbit, s-au salutat și s-au lăsat conduse de una dintre servitoarele Nataliei. Cei doi le-au urmat.

Casa era impunătoare, avea două etaje și era construită și amenajată în stil clasic. Prima intrare făcea trimitere în holul principal unde se aflau scările care făceau legătura între parter și cele două etaje. Scări erau late, acoperite cu un covor roșu, iar de la jumătatea parterului se separau, permițând accesul către etaje pe ambele părți, pe partea stângă, dar și pe partea dreaptă. Tot aici, Natalia alesese să poziționeze un ceas înalt cu pendul. Într-un fel, Jessica îi amintea de filmul „Titanic” pe care îl văzuse de câteva ori, însă decorurile erau departe de a se asemena. Natalia alesese totul cu mare atenție, colecționase tablouri pe care le așezase cu gust în întreaga ei casă, piese de mobilier care aveau acel aer vechi, lămpi, podele, covoare, dar și modele pentru pereți.

Imediat după ce au intrat în casă, au văzut-o pe Natalia coborând mândră scările casei. Părea tânără, emana eleganță și feminitate prin toți porii. Dacă Ian nu i-ar fi fost fiu, Jessica ar fi fost geloasă. Cecile nu putea să se gândească la asta. Logodnicul ei îi era credincios, iar ea simțea acest lucru.

— Dragii mei, zise Natalia, nu vă puteți imagina cât de mult mă bucur să vă văd pe toți patru aici.

S-a apropiat de ei și i-a îmbrățișat pe rând – pe Cecile, la care a prelungit puțin îmbrățișarea de parcă nu o mai văzuse de ani buni, apoi pe Matt, sărutându-l pe obraz. Apoi pe Jess căreia i-a aruncat fugitiv un sărut pe obrazul stâng.

— Jessica, nu ne-am mai văzut de foarte mult timp, zâmbi Natalia ușor forțat.

— Împrejurările au fost de vină, doamnă Peterson.

Ian nu a vrut să accepte vreun gest din partea mamei sale, fiind doar nevoie să o privească în ochi, ca ea să-și dea seama și să nu încerce să se apropie.

— Să mergem în camera de zi, i-a poftit gazda. Cecile, condu-i tu te rog. Eu o să comand ceva de băut înainte să fie gata masa.

— Bine, mamă, înclină ea din cap în semn afirmativ. Dar ia te rog și plăcinta cu mere.

Cecile îi înmână mamei sale pachetul în care pusese plăcinta la care lucrase în acea dimineață cu Jessica.

— Mulțumesc! Se numără printre deserturile mele preferate și sper că ai pregătit-o cum îmi place mie.

— Da, mamă... fără mult zahăr, și îi zâmbi dulce și fals acesteia.

Apoi Natalia s-a retras să discute cu una dintre servitoare, iar cele două cupluri au mers să aștepte în camera de zi. Pereții erau vopsiți într-o nuanță de crem, iar în centrul camerei se afla o masă rotundă și joasă. Pe de o parte a mesei se afla o canapea cu trei locuri, iar pe de altă parte o alta cu două locuri și un fotoliu, toate îmbrăcate în piele. Sub masă se afla un covor mic, dreptunghiular, iar într-o altă parte a camerei un șemineu. În lateralele canapelei cu trei

locuri se aflau alte două măsuțe rotunde pe care se afla câte o lampă și decorațiuni florale. Stilul clasic se regăsea și aici prin intermediul mobilei și al decorațiunilor.

Cecile și Matt au luat loc pe canapeaua mai mare, iar Jessica și soțul ei pe cea cu două locuri.

— N-ai mai fost de mult timp aici, nu-i așa? l-a întrebat Cecile pe fratele ei.

— De câteva luni bune. Și nu muream de nerăbdare, îi zâmbi el fals, strângând mâna soției lui.

— Ian, îi întrerupse Matt gândurile acestuia, aș vrea să discutăm înainte de masă dacă se poate.

Nu putea să mai amâne momentul. Trebuia să discute cu el, să-i pună câteva întrebări și să afle cum s-au petrecut lucrurile și din punctul lui de vedere.

— Sigur, răspuse el ușor surprins.

— Un birou sau o cameră ceva mai retrasă ar fi perfectă.

Ian ridică ușor din umăr.

— Sigur, zise el.

Ian se ridică de pe canapea, apoi se îndreptă spre ușă. Matthew îl urmă, lăsând doamnele să discute ca între femei până urma să fie anunțați că cina este gata.

— Despre ce vrei să vorbim? îl întreabă Ian în timp ce deschidea ușa unei camere unde se afla un birou, intrând cu repeziciune acolo. S-a întâmplat ceva cu vreun caz comun?

Auzi ușa închizându-se în urma lui.

— Cecile... șopti Matt.

Cei doi s-au așezat pe cele două fotolii puse la dispoziția lor.

— Ce-i cu ea? Nu pare să fi pățit ceva rău, zise Ian sec.

— Cecile este un caz comun.

Faptul că prietenul său o spusese pe un ton serios și oarecum ironic, că îl numise „caz comun”, îl determină să creadă că e posibil să fi aflat ceva din secretul Ceciliei.

— Ce vrei să spui? îl întrebă Ian.

— Tu știi foarte bine la ce mă refer.

Timp de câteva zeci de secunde cei doi au lăsat tăcerea să se așterne.

— Înțeleg că nu mi-ai spus despre trecutul ei și că nu era de datoria ta să faci asta, însă nu pot să trec cu vederea că ai fost un laș.

Matthew începea să schimbe tonul. Devenea treptat unul furios.

— Iar eu te înțeleg că ești furios pentru că i s-a întâmplat asta, dar nu mă condamnă pentru că nici nu-ți poți imagina prin câte am trecut și nici nu am de gând să intru în amănunte. S-a întâmplat, iar fiecare dintre cei care o iubim pe Cecile, regretăm acea zi, dar dacă ea a mers mai departe, atunci și noi trebuie să procedăm la fel. Dacă stăm să „înviem” mereu acea zi cumplită, o să o facem să re trăiască acele momente iar și iar.

— Ha, râse el scârbit. Asta este soluția ta? Să lași totul în voia sorții?

— Și ce vrei să fac? Am visat de sute de ori cum îi omoram, dar din păcate nu s-a întâmplat și în realitate. Niciodată nu o să-ți poți imagina cum este să asști neputincios la violul propriei tale surori, pentru că dacă stau să mă gândesc, deși nu am fost prezent, m-am simțit ca și cum aș fi fost, asta după ce am descoperit ce i se întâmplase.

Îl asculta cu atenție și simțea ura din vocea lui Ian, un

sentiment pe care îl nutrea la rândul său față de făptași.

— Aș vrea să mă ajuți să-i găsim, a spus Matt.

— La ce bun? Să-i chinui sau să-i omori?

— Ambele, răspuse el dintr-o suflare. Merită ce-i mai rău. Simt că dacă o să îi gășesc vreodată nu o să mă pot controla și o să-iucid. Trebuie să plătească pentru ceea ce i-au făcut, cu propria lor viață.

— Nu o să te ajute cu nimic, i-a răspuns Ian. Nici pe tine și nici pe ea. Orice rău alegi să faci, nu o să îndrepti răul pe care ei i l-au făcut.

— Și-mi ceri să accept că sunt în libertate și că episodul se poate repeta? întrebă el mâhnit.

— Nu! Îți cer să ai grijă de ea pentru că mai devreme sau mai târziu, viermii se vor întoarce – și își plecă privirea în podea.

Replica lui Ian l-a pus imediat pe gânduri și pe de o parte nu-i venea să creadă.

— Violul a fost plătit, nu?

Răspunsul l-a găsit în privirea lui Ian, moment în care și-a ridicat capul și l-a privit cu furie. Meseria pe care și-o alesese îl învățase să citească adevărul sau minciuna pe chipul celor implicați într-un caz.

— De către cine?

— Cred că am discutat suficient, zise Ian, ridicându-se de pe fotoliu, vrând să părăsească, nu doar discuția, cât și camera.

Matthew nu i-a permis să plece, ci și-a înfipt mâinile în sacoul lui, ridicându-i-l la nivelul gâtului, ca și când ar fi vrut să-l stranguleze.

— Niciodată nu este suficient când vorbim de Cecile. La dracu'! Spune-mi cine a fost în spatele acestui viol!

— Propriul meu tată, îi spuse răspicat Ian. Acum ești împăcat că ai aflat?

A fost un șoc pentru Matt. Nu se aștepta la acest răspuns. Treptat l-a eliberat din strânsoare.

— Dar a suferit un atac de cord la aflarea veștii și a murit pe loc.

— Asta știe Cecile și așa trebuie să rămână.

— Cum poți să-ți acuzi tatăl atât de simplu? Îl întrebă Matt cu indignare.

— Pentru că David nu a fost tată, ci monstru, un psihopat care ne-a făcut rău. Am protejat-o pe Cecile atât cât am putut, dar atunci și-a jucat bine cărțile și i-a reușit jocul. Am pierdut, dar nu pentru că am vrut.

— Bine, bine, dar cum rămâne cu Cecile?

— Ea trebuie să stea departe de acest subiect și să nu afle nimic din ce am discutat aici. Eu am terminat să-ți dau explicații. Poți să-i cauți și să-i pedepsești, însă eu... Eu o să-i aștept.

Natalia le ținea companie de câteva minute și le adusesese sucuri proaspete și naturale. Era o susținătoare a traiului bazat pe alimente naturale. Cecile se obișnuise cu ideile mamei sale, însă nu înseamnă că le și accepta. Ura sucurile despre care mama ei îi vorbea aproape de fiecare dată când vorbeau la telefon. Chiar dacă Natalia considera că acestea o ajută să-și mențină greutatea și că îi îndepărtau senzația de foame, Cecile simțea că îi dădeau poftă de mâncare. De aceea a căutat să nu guste mai mult de două ori din paharul pe care i-l înmânase Natalia. I se părea absurd să consume așa ceva înainte de masă, dar mai ales înainte de

cină.

— Delicios, mamă, zâmbi galeș Cecile.

Însă mintea îi spunea cu totul altceva. Până ce și inima o împingea să verse conținutul paharului în vaza cu flori de lângă ea, dar știa că s-ar fi ofilit dacă s-ar fi hrănit cu un suc pe bază de legume.

— Oh, dar servește și tu, Jessica, o îndemnă soacra ei, zâmbind și clipind des din gene.

Jessica și-a mutat privirea de două ori, de la Natalia, la paharul verde din fața ei. Presimțea că nu o să fie delicios, însă nu putea să nu se întrebe ce putea fi atât de deranjant.

— Jess, o să ți se pară delicios. Mama îmi spune mereu că datorită lor se menține tânără, frumoasă și sănătoasă.

Împinsă de la spate de Cecile, Jessica a luat paharul în mână, l-a apropiat de buze și a luat o gură zdravănă. Din nefericire, gestul pe care ar fi vrut să-l facă era total nepotrivit și de aceea s-a văzut nevoită să închidă licoarea verde.

— Nu-i așa că-i minunat, o întrebă Cecile cu un zâmbet până la urechi.

Și-a dat seama că prietena ei se amuza.

— O să-i cer rețeta mamei. Sunt convinsă că acest suc o să te ajute enorm pe perioada sarcinii, replică ea, făcând haz de necaz.

Jessica nu putea să mai spună nici măcar un cuvânt. Își dorea doar să se ducă acel gust amar pe care îl simțea în gât.

— Sarcină? întrebă Natalia surprinsă. Jessica, cumva ești însărcinată și nu mi-ai spus până acum?

— Nu sunt însărcinată, replică ea, încercând să-și țină sub control amărăciunea pe care ar fi vrut să o transpună în

acele cuvinte. Abia am revenit acasă.

Atunci soacra ei s-a lăsat liniștită pe spate.

— Înțeleg că aveți o vârstă și că trebuie să faceți ce vreți, dar e mai bine să așteptați o vreme.

— Nu vă îngrijorați, o „liniști” ea, o să ne descurcăm.

În acel moment a intrat în cameră cea care se ocupa de aranjarea mesei, o femeie tânără, îmbrăcată în uniformă.

— Doamnă Peterson, totul este gata. Sunteți așteptați cu toții să luați cina.

— Mulțumesc Silvy. În două minute o să fim acolo.

Servitoarea s-a retras, lăsând loc lui Ian și Matthew să intre, fiecare ducându-se lângă soția, respectiv viitoarea soție. Natalia s-a ridicat de pe fotoliu.

— Vă invit la masă, dragilor, spuse ea, afișându-și din nou zâmbetul aparent cald.

Natalia a fost prima care a părăsit camera. Matthew și-a luat logodnica de mână și au urmat-o, când Jessica a dat să se ridice și ea. Ian s-a uitat ciudat la paharele de pe masă și a vrut să-și potolească setea cu „licoarea miraculoasă”, însă tot ce a auzit a fost:

— Nici să nu te apropii de acele otrăvuri, îl îndemnă soția lui.

Și ca un soț ascultător, și-a retras mâna și împreună au ieșit din cameră.

— Cine știe ce ne așteaptă la cină, zise Jessica ironic. Probabil legături de pătrunjel.

Cecile chicotea pe înfundate pentru că auzise ce spusese Jess și trăsesse cu coada ochiului spre fratele ei.

Cina a decurs mai bine decât se așteptaseră cei

prezenți. Formală, fastuoasă, liniștită și fără a se atinge subiecte delicate. Natalia nu a ezitat să-și arate încântarea cu privire la căsătoria fiicei sale, dar și mândria pe care o simțea fiind vorba că un bărbat ca Matt o să-i fie ginere. Cecile știa că într-un fel mama ei își dorea să o atingă verbal, cu zâmbetul pe buze, pe Jessica, ca să se poată da drept victimă, însă cumnata ei și-a păstrat calmul și și-a ignorat soacra pe parcursul serii. În ochii lui Ian se citea nerăbdarea să plece din acea casă, pe când în ai lui Matt nu se citea nimic. În anumite momente părea serios, iar în altele arăta ca și cum îl măcina ceva pe interior. Pe Cecile nu putea să o mai mire atitudinea lui Matt, ținând cont de mărturisirea pe care i-o făcuse cu câteva ore în urmă, dar pe de altă parte simțea că are legătură cu discuția pe care acesta o purtase în privat cu Ian. Putea să-l întrebe, dar ceva în mintea ei îi spunea să nu facă acest lucru.

Când Cecile obosise să asculte predicile interminabile și sfaturile mamei sale, a preluat cuvântul, zicându-și că cineva trebuie să pună punctul pe „i”.

— Ați putea să mergeți undeva în Europa, îi spuse Natalia viitorului ei ginere, la Paris sau...

— Sau avem deja stabilit, mamă, o întrerupse Cecile.

Natalia și-a ridicat sprânceana stângă, nevrând să înțeleagă atitudinea fiicei sale.

— Unde mergeți, întrebă ea curioasă.

— Am tot discutat cu Cecile și astăzi ne-am decis să acceptăm oferta lui Ian și Jess, de a petrece o scurtă perioadă de timp pe una dintre proprietățile lor.

Matt și-a pus mâna peste a lui Cecile.

Ian și-a mutat repede privirea către el și a schițat un zâmbet. Jessica a zâmbit la rândul ei larg către prietena ei. Se bucura că au decis să petreacă la căsuța din pădure câteva

zile din luna de miere. Ei îi purtaseră noroc zilele petrecute acolo și știa că o să fie de bun augur și pentru cei doi.

— O să vă placă la fel de mult pe cât ne-a plăcut nouă, a spus Jessica.

Natalia nu a putut să treacă peste bucuria și aluziile nurorii sale. Ar fi putut să îi dea o replică acidă, dar nu voia să se pună rău cu Matt sau Cecile. Nici măcar cu Ian care nu ar fi ratat ocazia să-și apere soția.

— Cred că este timpul să ne retragem, zise Cecile, ridicându-se de pe scaun.

Jessica s-a ridicat la rândul ei. Îi ajunsese cât o suportase pe Natalia, însă tot mai trebuia să facă acest lucru și peste trei zile.

— Mulțumim pentru cină, spuse aproape șoptit, Jessica.

— Eu vă mulțumesc pentru că ați fost prezenți și că mi-ați oferit momente atât de frumoase, zise Natalia cu grație. Sper să ne revedem curând în aceeași formulă.

Domnii și-au luat iubitele la braț și au părăsit camera în urma Nataliei, aceasta insistând să-i conducă până la mașinile lor, unde i-a sărutat și îmbrățișat călduros.

— Cecile, Matt, număr orele până la căsătoria voastră.

— Și noi, mamă. Mulțumim!

— Dacă vă pot ajuta cu ceva, vă rog să-mi spuneți și o să fiu acolo pentru voi.

Cecile și-a îmbrățișat mama pentru ultima oară și a intrat repede în mașină alături de logodnicul ei.

Apoi Natalia și-a luat la revedere de la fiul ei, și-n cele din urmă de la Jessica.

— Jessica, nu am avut cea mai bună relație, dar sper să putem lăsa trecutul în urmă – Natalia zâmbi – și să ne

îmbunătățim relația. Contează pe mine dacă ai vreodată nevoie de cineva care să te asculte sau să-ți dea o mână de ajutor.

Nora ei o privea uimită.

— Știu cât de mult înseamnă Elizabeth pentru Ian și aș vrea să fiu o a doua mamă pentru tine. Poate cu timpul Ian o să mă accepte din nou în viața lui, dar în calitate de mamă.

— Doamnă Peterson, mumură Jess, neștiind ce să spună în continuare...

— Doar sună-mă dacă pot să-ți fiu de folos.

— O să țin cont. Vă mulțumesc!

Natalia a îmbrățișat-o călduros preț de câteva secunde. Apoi s-a desprins din îmbrățișare și a lăsat-o să urce în mașină. Când automobilele au început să se pună în mișcare, le-a făcut cu mâna, însă cea mai surprinsă a rămas Cecile, pentru că mama ei nu obișnuia să o conducă nici până la ușă.

Listă cărți Anne K. Joy

Seria Demonilor:

- 1) Demonii iubirii, 2014 – Jessica Thomas, Ian Peterson
- 2) Demonul ucis, 2015 – Cecile Peterson, Matthew Anderson
- 3) Demonii trecutului, 2015 – Christina McCarty, Edward Connor

Seria Identități false:

- 1) Descoperă-mă, 2015 – Ana Duarte, Nick Adam
- 2) Ascunde-mă, 2016 – Mara Dima, Alex Adam
- 3) Recunoaște-mă, 2016 – Ema, Simon Duarte

Alte romane:

- 1) Dragoste în 30 de zile, 2016 – Adele, David Antonov
- 2) Azi, mâine și pentru totdeauna, 2017 – Meredith Hathway, Dustin Woods
- 3) Ciocolată, dragoste și Crăciun, 2017 – Julia Bailey, Duncan McKendrick

<http://www.annekjoy.ro>

<https://www.facebook.com/anne.k.joy>

<http://www.instagram.com/annekjoy>